

[Kirkegaard.]

Det vil vi nu få undersøgt i det udvalgsarbejde, der forestår.

Så gjorde det ærede medlem hr. Foged en bemærkning om driftslederløn. Dertil har jeg kun at sige, at de kutterejere, som var med deres kuttere i England, fik løn for deres arbejde. Om de fik driftslederløn, ved jeg ikke, og det ved det ærede medlem hr. Foged formentlig heller ikke noget om, for det er jo ikke sikkert, at man i England overhovedet har det begreb, som hedder driftslederløn. Men de kutterejere, som var herhjemme, mens deres kuttere var i England, har selvfølgelig intet krav på driftslederløn; når deres kuttere er i England og overtaget af andre, har de ingenting med driften at gøre og kan ikke fradrage nogen driftslederløn i deres skattepligtige indkomst. Det er ganske klart. Det svarer fuldstændig til det forhold, at en landmand, der forpagter sin gård ud, selvfølgelig ikke som ejer kan få en driftslederløn; den tilkommer forpagteren. Det er da klart og ligetil.

Så gjorde det ærede medlem hr. Foged en bemærkning, som jeg er en lille smule ked af. Det ærede medlem hr. Foged brugte det udtryk, at jeg ligesom skubbede et problem fra mig i dag; det mener jeg da er forkert. Jeg har over for fiskerne udtalt — og jeg har gentaget det her i dag — at jeg går ind for og vil prøve at finde frem til en løsning, så alle de kutterejere og fiskere, det drejer sig om, ikke skal få en ringere behandling, end andre borgere har fået i en tilsvarende situation; og den udtalelse står jeg ved.

Bækgaard: Den højtærede minister udtaler, at der er rejst en uberettiget kritik af englændernes optræden i denne sag. Må jeg så stille den højtærede minister det spørgsmål: hvad gjorde de danske myndigheder dengang for at støtte fiskerne i deres skattesager i England? Det plejer at være sådan, at når danskere har brug for støtte i et fremmed land, får de det. Men hvordan er det i denne sag?

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg først sige til det ærede medlem hr. Bækgaard, at mig bekendt deltog der repræsentanter for de danske myndigheder ved Englands-puljens — hvad skal jeg sige — fordeling i

England, således at de danske myndigheder var inde i billedet, og naturligvis søgte de at varetage de danske kutterejerers interesser bedst muligt. Den sag blev afgjort og forhandlingerne sluttet, og man fik meddelelse om, hvordan det endte. Sådan er det altså, og det ærede medlem må have mig undskyldt, at det gør et lidt ubehageligt indtryk på mig, når man i de ord, som er blevet anvendt her, om jeg så må sige begynder at hakke på englænderne. Det ærede medlem må have mig undskyldt, at jeg fornemmer det sådan, men det gør jeg altså. Jeg synes, vi kan drøfte de anliggender, vi har herhjemme; men jeg synes ikke, vi skal tage det andet med ind i billedet.

Til det ærede medlem hr. Foged vil jeg sige, at mig bekendt er fragtskibsrederiernes skatteanliggender blevet behandlet efter de gældende regler, og der har ikke været rejst noget spørgsmål om at bruge dispensationsparagraffer. Hvorledes det så har virket i det enkelte tilfælde, må jeg tilstå at jeg ikke er rustet til at tage en diskussion om; men jeg ved blot, at der har ikke været tale om, at man dér på den ene eller den anden måde skulle gå frem efter skøn og efter dispensations- og bevillingsmuligheder.

Til slut kan jeg kun bekræfte, at det også er min opfattelse, at den ordning, man måtte nå frem til ved aftaler her, må gøres gældende over for alle tilfældene — også de tilfælde, der sådan set er afgjort — for ellers ville det naturligvis være en urimelig behandling.

Jeg skal til sidst kun gentage, at jeg stadig væk ikke kan forstå, at det ærede medlem hr. Foged på den ene side mener at kunne argumentere — må jeg sige det sådan — „på kroppen“ og på den anden side alligevel ikke vil, for jeg kan ikke tænke mig, at man kan udøve noget farefuldt erhverv uden at lægge krop til, og det er dette farefulde erhverv, det ærede medlem vil bruge som et af argumenterne for skattefritagelse. Ja men så må man også tage hensyn til, hvor kroppen var.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Foged): Til den højtærede finansminister vil jeg sige, at det var ikke mig, der specielt argumente-